

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: **J. Š.**, t.č. Ú., proti odporcovi: **Generálna prokuratúra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štúrova č. 2, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 19.10.2009 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť konať vo veci vedenej pod sp. zn. GÚs 27/09 a vec vybaviť. Uviedol, že podnetom v súlade s § 31 zák.č. 153/2001 Z.z. a ďalšími podaniami sa domáhal preskúmania niektorých ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z.z., ktoré odporujú právam vyššej právnej sily vyplývajúcim z Ústavy Slovenskej republiky a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a dodatkových protokolov. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky uplynula zákonná dvojmesačná lehota a vec nebola vybavená. Navrhovateľ má za to, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vo veci GÚs 27/09 nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 01.03.2010 navrhol konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastaviť, pretože v tejto veci nie je daná právomoc súdu. Uviedol, že pri vykonávaní pôsobnosti na vybavenie podnetov podľa štvrtej časti zák.č. 153/2001 Z.z. nemá Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povahu orgánu verejnej správy, a preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nepatrí právomoc preskúmať plynulosť vybavovania podnetov z jej strany. Charakter orgánu verejnej správy nie je daný preto, že pri vybavovaní podnetov nedochádza k rozhodovaniu o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach

fyzických osôb, právnických osôb, či štátu. Na tomto úseku činnosti platná úprava ani nedovoľuje vydávať rozhodnutia, preto nemá oporu v platnej právnej úprave ani tvrdenie navrhovateľa, že po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty o jeho podnete nebolo rozhodnuté. Vec bola vybavená listom adresovaným navrhovateľovi z 15.10.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p., preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že návrh je neprípustný a preto ho podľa § 250t ods. 4 veta štvrtá O.s.p. zamietol.

Z obsahu pripojeného spisu najvyšší súd zistil, že navrhovateľ sa podaním zo dňa 19.04.2009 obrátil na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky s podnetom smerujúcim proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, pretože považuje niektoré ustanovenia vyhlášky č. 368/2008 Z.z. v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Trenčíne sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky povinnosť konať vo veci pod sp.zn. GÚs 27/09 a vec vybaviť.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 11S/76/2009-7 zo dňa 25.11.2009 postúpil vec najvyššiemu súdu ako súdu vecne príslušnému.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy upravený v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je určený na ochranu fyzickej alebo právnickej osoby, pokiaľ orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Základným predpokladom na to, aby súd mohol návrh prejednať a v prípade, ak je dôvodný návrhu vyhovieť je, aby išlo o nečinnosť orgánu verejnej správy. V zmysle § 244 ods. 2 O.s.p. sú orgánmi verejnej správy orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, ako aj orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby, ako aj fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Prokuratúra ako samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov, ktorá chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu, vykonáva aj dozor nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy.

Zák.č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v tretej časti (Pôsobnosť prokurátorov) štvrtý diel (Dozor prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy) upravuje rozsah pôsobnosti prokuratúry pri výkone dozoru nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, a to orgánmi štátnej správy, orgánmi územnej samosprávy, štátnymi orgánmi a inými právnickými osobami, ktoré osobitný zákon splnomocňuje na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu a právnickými osobami, ktorým osobitný zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy aj na základe podnetu fyzickej alebo právnickej osoby. Ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti na odstránenie zistených porušení. Právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných právnych predpisov orgánmi verejnej správy sú protest prokurátora, upozornenie prokurátora a návrh na začatie konania pred súdom podľa osobitného zákona. Právnym prostriedkom dozoru nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy je aj návrh generálneho prokurátora na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov.

Prokuratúra pri vykonávaní dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy a v danom prípade aj pri vybavovaní podnetu nevystupuje v postavení orgánu verejnej správy, pretože nemá oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p. Preto tvrdenú nečinnosť nemožno v zmysle § 250t ods. 1 O.s.p. považovať za nečinnosť orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy.

S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že návrh je neprípustný, a preto ho podľa § 250t ods. 4 veta štvrtá O.s.p. zamietol.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože návrhu nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková